

den 17. Oktober 1908 var 18 $\frac{1}{2}$ Øre, der den 13. Januar 1909 nedsættes med 1 Øre, medens Hamborg-Noteringen samtidig gik 0,20 Øre op. En saadan Forskel (1,20 Øre) i Prisbevægelserne findes ikke noget andet Sted i alle de seks Aar; der kan vel være Afvigelser, men de ere gennemgaaende langt mindre, og kun denne ene varer stadig ved, medens alle andre igen forsvinde ved de følgende Noteringer.

Et ganske tilsvarende Resultat fremgaar af en Skrivelse (dateret 15. Juni 1910) fra Statens statistiske Bureau til Toldraadet. Paa Grundlag af Noteringer i London og Magdeburg paavises her, at medens Udlandets Pris fra 1908 til 1909 stiger med $\frac{1}{2}$ Øre pr. Pd., er den danske Pris gaaet $\frac{1}{2}$ Øre ned, og et med nævnte Skrivelse fremsendt Materiale, der har været Udvalget forelagt, viser som Gennemsnit for de to nævnte Noteringsrækker en Prisbevægelse til Gunst for Danmark svarende til 1,18 Øre pr. Pd. i Tiden fra 1907 til 1909 — altsaa paa det nøjeste som den Forskel, 1,22 Øre, der her er paavist ud fra Tallene i Bilag V.

Hvad angaar Beskatningsreformens Indvirkning paa Beskyttelsen, maa det være tilstrækkeligt at henvise til, hvad der lejlighedsvis er nævnt foran, at Brysseler-Konventionens Protokol af 27. Oktober 1911 paa Side 11—12 giver denne kompetente Forsamlings Udtalelse om, at vor nuværende Lovgivning paa intet Punkt overskrider, hvad Konventionen tillader (jfr. Bilag XXV, B) — medens den tidligere Lovgivning, som foran udførligt paavist, gav betydelig højere Beskyttelse.

Det maa herefter anses for uomtvisteligt, at den ved Lovene af 1908 gennemførte Beskatningsreform fuldt ud har svaret til Forventningerne, og en yderligere Nedsættelse af den endnu tilbageværende Told og Beskyttelse kan derfor med Sikkerhed forudsættes at ville blive en virkningsfuld Foranstaltning til yderligere at sænke Sukkerprisen indenfor de derved angivne Grænser*).

Produktionen

af Sukker.

I Bilag I findes gengivet en Række Oplysninger om Sukkerproduktionen lige fra den Tid, da man her i Landet i Begyndelsen af Halvfjerdserne for Alvor tog fat paa Dyrkningen af Sukkerroer. Med Undtagelse af Kolonne 9 stamme alle Tallene fra det ved Skrivelse af 18. Januar 1912 gennem Finansministeriet indhentede Materiale, og følgelig tør de efter deres officielle Oprindelse betragtes som det mest paalidelige Udtryk, der overhovedet kan skaffes angaaende de omhandlede Forhold.

Man ser her, hvorledes Verdensproduktionen i de neppe fyrretyve Aar er stegen fra godt 3 Millioner Tons i 1874 til godt 14 Millioner i 1910, og særlig viser Produktionen af Roesukker en Stigning til langt over det firedobbelte, idet man her er gaaet op fra 1 à $1\frac{1}{2}$ til 6 à 8 Millioner Tons. Det er denne voldsomme Stigning, der fremkalder Firsernes og Halvfemsernes Revolution af Sukkermarkedet, og det er Roesukkeret, der bærer Hovedskylden, idet det fra Halvfjerdserne, hvor det udgjorde $\frac{2}{5}$ af Verdens Sukkerproduktion, i Slutningen af Aarhundredet vandt frem til mellem $\frac{3}{5}$ og $\frac{2}{3}$, skønt ogsaa Rørsukkeret produceredes i stadigt stigende Mængder.

Siden Brysseler-Konventionens Dage viser der sig at være kommet lidt mere Ro i Forholdene: — vel er Sukkerproduktionen i livlig Stigen, men Roesukkerets Kamp om det absolutte Overherredømme er stilnet kendelig af; ja, det er endog trængt

*) Sammenlign: „Den ny Toldlovs Virkninger“: Social-Demokraten, 28/9 1910.